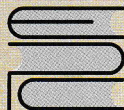

Imnul Acatist al Maicii Domnului

Ediție facsimilată după manuscrisul grec 113
al Bibliotecii Academiei Române

Coordonator
Gabriela Dumitrescu

Editura Excelență prin Cultură
2019

<i>CUVÂNT - ÎNAINTE</i>	8
<i>Gabriela Dumitrescu</i>	
<i>MANUSCRISUL GREC 113</i>	17
<i>IMNUL ACATIST AL MAICII DOMNULUI</i>	
<i>TRANSCRIEREA TEXTULUI</i>	95
<i>Ion Andrei Țârlescu</i>	
<i>ICONOGRAFIA IMNULUI ACATIST</i>	123
<i>Gabriela Dumitrescu</i>	
<i>CÂTEVA ELEMENTE ISTORICE ȘI MELURGICE</i> <i>ALE ACATISTULUI BUNEI VESTIRI</i>	161
<i>M. Filotheu Bălan</i>	
<i>IMNUL ACATIST ÎN MANUSCRISELE MUZICALE</i> <i>BIZANTINE ȘI POST-BIZANTINE</i>	195
<i>Dr. Adriana Șirli</i>	
<i>TRADUCERI ROMÂNEȘTI ALE IMNULUI ACATIST</i> <i>AL MAICII DOMNULUI ÎNAINTE DE 1830</i>	207
<i>Gabriela Dumitrescu</i>	
<i>Bibliografie selectivă</i>	215

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

Manuscrisul grec 113

ΑΚΟΗΟΥΘΙΑ

ὁς τοῖς ἀδιάδοτον ἕμνον ἡὲς ὑπεροραχνημένης διεσποί-
νῃς ἡμῶν θεολογῆς καὶ ἀειπαρδένῃς Μαρίας.

Εὐχαρῶν ὁ ἕρως, λήθη. Βασίλει Ὀυραίνε. Τὸ
Τεῖσάμον. Παναγία Τεῖσά. Πάτερ ἡμῶν. ἤλα
λαῦλα ἡ ἑσπασάει, αἰεὶ ἡχον αἰ. β. Ἐχέσον ἡμῶν. ὁ β. α.

Κύριε ἐχέσον. αἰ. νῦν. Ἐπὶ σὺλιν ἡὲς ἀσπαρχ:
εἶλα ἡ Πιτσά, καὶ ἡ τυχρὰ λαῦλα αἰεσῶμον, ἡχον

αἰ. β. Ὀχον ἀποδόμενοι.

Βραχὴν σεσσιώνον, ἀπομαχύπλον σοι κορη, Γα-
βρίνη ἐφέτησε, σὲ αἰαλαπαφομένους αἰ. φδεγγό-
μενος. Χαῖρε βάδος δυοδεώρηλον. Χαῖρε ἡ γέ-
φυρα, σπὸς ἡὲς ἕρανῆς ἡ μελάγρσα, αἰ. κυλίμαξ ἡ
μελάροπος, ἡν ὁ Ἰακωβ ἔδεσάλο. Χαῖρε δῆα τέρμ-
νε, ἡ μάννα. Χαῖρε χύσις ἡὲς ἀράς. Χαῖρε δῆα
ἡ ἀναμχρσις, μελὰ σὲ ὁ αἰεῖος.

Χαῖρε ἡ ἀπορε, χαῖ-
ρε βάδος ἀγλαῖε.

Φαίνη μοι ὡς ἀνδρωπος, φησὶν ἡ ἀφθοος κορη, σπὸς
ἡν ἀρχιτραβήγον, αἰ. πῶς φδεγγῆ ἐρήματα ὑπερ
ἀνδρωπων; μελ' ἐμὲ ἕφης γάρ, ἡν θεὸν ἔσσοδαι, καὶ
συνῶσαι εἰ ἡν μήθε με. αἰ. πῶς γενήσομαι, χέρε μοι,
χωρεῖον ἀρῆχωρον, αἰ. ἡσος ἀγρῶματος, ἡ ἡὲς ἡεσθῆμ
εἰσβαίνοντος; μή με δεχέσθης ἀσάλη, ἡ γὰρ ἕφων ἡνδο
νῦν.

ντν. γὰρ οὐκ ἔρχω ἀνύηλος· πῶς ἢ πᾶσα λέξομαι.

Θεὸς ὄντος βήχεται, νικᾷται φύσεως. λέξις, φησὶν ὁ δὲ
 σωμᾶτος, καὶ λαὸν ὑπερ᾿ ἀνθρώπων διασφρατίζει. τοῖς
 ἐμοῖς σίττοι, ἀφιδέει ῥήμασι, Πανουργία ὑπερβαίνομε.
 ἢ δὲ ἐβόησε· γένοιτό μοι νῦν ὡς λόγῳ σου, καὶ λέξομαι,
 τὸν ἀόρατον, σάρκα ἐξ ἐμοῦ διαγασάμενον· ὅπως ἀνα-
 γήσῃ, τὸν ἀνθρώπων ὡς μόνος δυνατός, ὅς το ἀρχαῖον
 ἀξίωμα, δὴ τῆς συγγραφῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος. β΄

Ωὐκ ἀπὸ αἰῶνος μυστήριον ἀνεκασχόληται σήμερον,
 καὶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, υἱὸς ἀνθρώπου γίνετα· ἵνα ἔχῃ γε-
 νος μελαχθῶν, μελαθῶ μοι το βελτίονος. ἐψάλοθι πα-
 ραι ὁ δόξα, καὶ θεὸς ἐπιθυμητός ἐρέθονεν· ἀνδρω-
 σος γίνετα θεός. ἵνα θεὸν τὸν δόξα ἀσφρατίζηται· αἰ-
 θεανέσθω ἡρέτων, χοροῦλεω ἡ φύσις, δὴ ἀρχαῖοι γε-
 χος σαρδένω μετὰ λέξις πασιτάται, καὶ τὸ χαῖρε κομι-
 γῃ, τῆς χύσις ἀλλίδελον. ὁ δὴ τὰ παλάχνα ἐξέως ἐναν-
 θεωσῆσας, θεὸς ἡμῶν Δόξα σοι.

Εἰς τὸν τρίτον, τριχηρὰ. ἦχος. α΄

Τῶν Οὐρανίων Γαγμάτων.

Τῶν Οὐρανίων ἀγίδων ὁ Γαβριήλ μαλαστός, εἰς
 Νυφάγελ ἐπέστη, ἀπὸς σαρδένων Μαερίαν, βῶν
 ἀντῆ

αὐτῇ τὸ χαῖρε. συζητήσῃ γόν, τὸ δόξα ἀρχαίολερον, τὸν ποι-
ητὴν τῶν αἰώνων καὶ χυφωτῶν, τῶν βούλων σοι τὸ χαῖρε ἀγνή.

Ο *βλξ. Ἄκουσον θυγατερ, καὶ ἴδε.*

Γαβριήλ τῷ καρδένῳ τὸ εὐαγγέλιον, ἐξ οὐρανῶ κομήσας,
αἰετοῖα τὸ χαῖρε. συζητήσῃ εἰ γαστεῖος τὸν σοὶ χωρητοῖ, καὶ
τῶν πᾶσιν ἀχρητοῖν. καὶ υμοφορος ὁφθῆσῃ τὸ εὐσαφὸς, σπὸ
εὐσφῶρα ἀναγχαῖος.

Ο *βλξ. Τὸ σπῶσωσὶν σε χιλιεταῖσιν.*

συναϊδιος γῶρος τὸ σπῶσῶρα σαφὸς, μὴ χυφωτοῖ τῶν
αἰῶ, νῦν ἐπέστη τῶν καλῶ. δὴ ἀύρα ἀποαγγχαῖαν διελον
χαβῶν, τὸ καδ' ἡμᾶς ὀλισημῶος. καὶ τὸ δόξα τὴν πτω-
χεται ἀναχαβῶν, ἐμφορῶδη τὸ ἀχαδῶον.

Ο *βλξ. Πᾶσα ἡγῆ σπῶσῶρα τῶσὶ σοι.*

εὐ σαφὸς αἰδῶος, καὶ εὐ μῆρὸς χυφωτῶος, σπῶ-
ραδῶ τὸ αἰδῶος, ὑπερῶτος γῶρος, μορφητὴν ἀτάχ λαμ-
βαῖγ, καὶ μῆρὸς σαφῶ, μὴ ἐν τῶ τῆς δεδῶος. καὶ τὸν
δόξα ἀναχαδῶ τῆ εἰ τῆ γαστεῖ, τῆς ἀπορῶος συζα-
βῶος αὐτοῖ.

Ε *ἀόξα, καὶ νῦν. ἡχος. β'.*

Εὐαγγελίζεται ὁ **Γαβριήλ** τῷ μεχαελωμένῃ σημε-
ρον. χαῖρε ἀνύμφολε μῆτηρ καὶ ἀσπρόγαμε, μὴ κα-
τααγῆς τῷ ζετῆ με μορφητῆ, μῆτῆ ὀλισημῶος, ἀρχαί-
λερος

προς σου. ὅτις ἐξηπάτησεν ἕνα σοφῶν, τῶν ἀγαπη-
 τῶν σου τὴν χάριν, καὶ μεγεθὺς ἀφθόρου, καὶ λέξεραι τὸν κα-
 εῖον ἀχρηστεύει.

Ἰταὶ τὸ κύνει ἐχέσπον, ἰβ' ἀόζα, καὶ τῶν. Δ' οὐτε σπασου-
 νησικα. εἰ. γ' καὶ τὸν ψαχμὸν, γρβ'. καὶ μετὰ τὸ, Θε-
 ος νέστος, αὐτὸ τὸ ἱσοδοκίον χεργεῖν εἰς λέττα.

ἦχος α. δ.

Πο ἀπαρχὴν μωρεμῶν χάριν ἐν γαίῃ, ἐν-
 ἡσπασίῃ τῶ. τῶν τῶν σὲ τῶν ἐστὶν ἰδ' ἀδω-
 ματὸς χεργεῖν ἡ ἀσπειρογέμω. οὐκίνας ἐν
 μαλαβάσει τὸς οὐρανὸς, χροῦλα ἀνεξαλαί-
 ως ὄλος ἐν σοὶ. οὐ καὶ ἐχέσων ἐν μῆτρα σὸς, χαθόν-
 τα ἀόζα μορφῶν, ἐξίταμαί μευράσει σοι.

Χοῖται νῆμνη ἀνὴρ γαίε.

Κύνει ἐχέσπον. γ' ἀόζα, καὶ τῶν. ψαχμὸς, γ' ἐχέσπον με-
 ὀδός. καὶ ὁ κωνὸν τῶ Θεολόγος. ἰπ' ἀμειοσιχίς.

Χαράς ἀοχέιον σοὶ σρέσει χεργεῖν μοῖν.

Ὡτὴ α. ἦχος δ. ὁ Εἰρημὸς.

- ” **Π**ενόζω τὸ τόμα με, καὶ ἀληρωθῆσε, σνοῖματος, καὶ
- ” λογον ἐρῶζα, ἡ βασιλὸς μηλεῖ. καὶ ὀδῶσσομαι, γαί-
- ” ὀρῶς σπανημεῖζων, καὶ ἄσω γηδοκίμος, ταύτης τῶ
- ” δαίματα.

ἱσοδοκί-

Τραυλίον.

Χοιτὸ βιβλὸν ἐμφύχον, ἐδοξαρισμένον σε σπουδαί-
 ον, ὁ μέγας δοξαριάρχος ἀγνὸν δεινός, ἐδουλί-
 σαι. χαῖρε χαρᾶς δοχεῖον, δι' ἧς ἡς ἀρομή λογος ἀρὰ
 χρυσοῦλας.

Δοξμ ἐκαστόρωσι, χαῖρε σαρδένε δεδουλίγε, τὸ
 ἄλο ἡνέρωσι, χαῖρε πανέμμε, τὸ παρὰ ἔξου,
 τὸ μοῖρα βασίλειος. χαῖρε ἄρῳα ἀνεῖν τὸ ἀντὶ ἀρ-
 λογος.

Δόξα.

Ρόσον τὸ ἀμαρῶνον, χαῖρε ἡμῶν χαρῶντα,
 τὸ μῆζον τὸ ἀδομον, χαῖρε ἡ λέξασα, τὸ δοξαρι-
 ον, τὸ ἀντὶ βασίλειος, χαῖρε ἀπειροφάγε, ἡδονος
 ἀδοσιμα.

αἰνῶν.

Αγνείας ἀποσύρισμα, χαῖρε δι' ἧς ἐκ τὸ ἀδωμάς,
 ἡμῶν ἐξανέτημα. χαῖρε ἡδονοῦσον, μείνον ἀδο-
 ποινα, ἀτὶς ἀλωδίαρον. ἀμύλαμα ἀδομον, μέζον πο-
 λυῖμον.

Ὡς δὲ γ' εἰς ἑμὸν

Τὸ δὲ σὸς ὑμνολόγος δεοῦλας, ὡς ἴσασα ἀδ' ἀδονος ἀπ-
 ἡν, διάσον ἀμφοτέρωλας, ἀνταμαρῶν τερέωσον.

εἶσι

„ εὐὶ τῇ δεξιᾷ λόβῃ σου, τρεφάντων λόβης ἐξήλωσον.

Ἰσοδάριον.

Γλάχην ἢ ἐρατρίσασα τὸν δεξιόν, ὡς χάρις ἀνθρώπος
 σαφῶς. χαῖρε ἐμψυχε ἱραδίφα, ἀφρον ἴσως χυρή-
 σασα. χαῖρε τῷ βῆνλος ὑδατος, στυγὴ ἀμείνωνος δεξ-
 σοίνα.

Δάμαξις τὸν μέσθρον ἢ λειψόσα, τὸν ἀμωμον χαῖρε
 τοῖς ποταῖς. χαῖρε ἀμνάς αὐτήσασα, δεξ ἀμνὸν
 τὸν ἀφροντα, αὐσμός παυλὸς τὰ ἀλατομαλα. χαῖρε δεξ-
 μων ἱρατρίτερον.

Λόβα.

Ορδος φαιενὸς χαῖρε ἠμὸν, τὸν ἠλίον φερύσα
 χεῖτόν. φωλὸς μαλομνητέρον, χαῖρε τῷ σιδλὸς γέ-
 σασα. καὶ τὸς βογώδεις δαίμονας, ἐχολεγῶς ἐμμεύ-
 σασα.

αὐτὶ νῦν.

Χαῖρε πύλη μόνη τῷ ὀχόρος, δριώδισσε μόνος ἠμοχ-
 ασι, καὶ αὐχας ἀδὸς δεξσοίνα, τῷ ἰσῶσ σου συντε-
 γασα. χαῖρε ἠδγα ἴσοδος, τῷ σωφομένων σαρμυνητε.

Ὡδὴ δ. ὁ Ἐγγυός.

„ **Ο**μαθήμενος εἰς λόβην, εὐὶ ὄροντα θεόδηλος, εἰς νεφέλην
 „ αὐγήν, ἠάδεν ἴσως ὁ ὑπερθεος, ἠὶ ἀμνητάς σαχάμη,
 καὶ

„ καὶ δεῦσε, τοῖς κραυγαφόνοισι, λόζα χεῖρὲς ἡδυνά-
 „ μεις.

Τροπαίον.

Εν φθιναῖς ἀσμάτων πίτσι, σοι βῶντα πανήμνη. χαῖ-
 ρε πῶν ἔρος, καὶ τελευτῶμενον εἰ σονήμα. χαῖρε λυχνία
 καὶ τῆμεν μαινα φέρσοα. ἰογγυαῖνον, καὶ τῶν οὐδεῶν ἀ-
 σδνηῖα.

Ελατήριον τῶ νόστου, χαῖρε δὲ χεῖρὲς δεῦσαινα. χαῖ-
 ρε κλίμαξ ἡδον, παύλας ἀνυψοῦσαι χεῖρ. χαῖρε
 ἡ φέρσοα δὲ λυχνία κλίμαξ, εἰ δυνάτο παύλας, πρὸς βω-
 νὴ τοῖς ὑμνηῖσας σε.

Ουρανῶν ὑψηλοτέρα, χαῖρε ἡδον τῶ θερέλιον, εἰ τῆ σῆ
 ἡδονή, ἀχραντε ἀνυψοῦσαι βαταῦσαι. χαῖρε κορυφῆ
 πορφύραν δέλω βεῖγασα, ἐξ ἀγμάτων σε, τῶ βασιλεῖ τῶν
 δυνάμεων.

Λόζα.

Νομοδέλν ἡ λειῶσα, ἀχρῶν χαῖρε δεῦσαινα, τοῖ
 λαῖ ἀνομίας, πάλιν δευραῖ ἐξαχέτοια. ἀμα-
 λανόθον βάδος, ὑψος ἀρρήθον, ἀπειροφραμε, δι' ἧς ἡμεῖς
 ἐθεώδημεν.

καὶ νῦν.

Εὶ τὴν ἀχέζασαν τῶ νόστου, ἀχερόστομον τέρνον, ἀνυ-
 νοχέτοια, χαῖρε σοι παρθένε κραυγαφόνοισι, ἰογγυα-
 βίον

ἴμερον παύλων καὶ χαράμωμα, καὶ κεφαλαίωμα, καὶ θε-
ρὸν μαλαγύμον.

Εἰδὴ εἰ. ὁ Εἰρημῶν.
 " Ζήτη ἰδούσαντα, εἰδὴ ἴη δεῖα δόξη σο. οὐ γὰρ δι-
 " σπειρόμασε παρθενε, ἔχες εὐμήτρα ἰὸν εἰς παύλων θεόν,
 " καὶ λέβητας ἀχρονον ἕγον, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσ' σε, σωθῆναι
 " αὐ βραβοῦσα.

Ἑρασμῶν.

Οδοὶ ἠμνηθασα, φωτὶς χαῖρε πανάμασε, ἠ ἀπὸ
 μαρμαρῶ τοῖς ἀμαρτίας, οὐδασα κούμον, χαῖρε
 θεόνυμσε, ἀποσομα καὶ γάλημα γενεῶν, χαῖρε εὐ-
 δαίτημα, ἴδ' ἀεσῶν τοῖς αἰτέσε.

Ρογὸς καὶ ὀχνύωμα, ἀνδραίων χαῖρε ἀχραυτε, ἴδ' ἰσ
 ἀλάτομαλο τοῖς δόξης, νεκρωσις ἀπὸ, νυμφῶν ἐρόφω-
 τε. χαῖρε τῶν ἐγγεῶν χαρμονή, χαῖρε ἠ βοήθεια,
 τῶν σιτῶν δεσμένων σο.

Πνεύμορφον ὄχημα, ἴδ' ἰσ χαῖρε δεσπονα, ἐμ-
 ψυχε παρὰ δεισε ἰδ' ἕγον, εὐ μέτω ἔχων φωτὶς
 ἰὸν κύνειον. ὁ ὀχνημασμός φωσσοεῖ, σίττει τοῖς με-
 λέχοιτας, καὶ φθορᾷ ὑποκύνεφαντας.

Ρωννύμειοι σδένει σο, σιτῶν ἀναβοῶμέν σοι. χαῖρε
 σο' 215

σοφίᾳ τῷ σαμβασαεύῳ, δεδουλωμένα καὶ ἀθλιαῖστα. περὶ
 τῆς λαοῦ ἀντιπαραστάσεως. ὄρος ἀγαλλομῆτον, χαῖρε βάθος ἀ-
 μέλητον.

αἰνῶν.

Ευρύχωρον σκηνώμα, τῷ λόγῳ χαῖρε ἀχραντε. νόθος
 ἢ τὸν θεῖον μαρμαρίνον, προεμαρτυρία, χαῖρε πανδα-
 ματε, πάντων πρὸς θεὸν καταλαλή, τῶν μακαριστῶν
 οἶ, θεολογία ἐμάτολε.

Ὡδή τῷ Ἐίρη.

- .. τὸν θεῖον λαὸν καὶ πάντημον, λεχθέντες ἔορτην οἱ
- .. θεοφρονες, τῆς θεομολογίας, δὲ τῆς χεῖρας μελοπῶν.
- .. μιν, τὸν ἐξ αὐτῆς λεχθέντα θεὸν δοξάζομεν.

Τροπαιεῖον.

Πατὰς τῷ λόγῳ ἀμόλυκτε, ἀγία τῆς τῶν πάντων δα-
 σσεως, χαῖρε πανάχραντε, τῶν προφητῶν περὶ
 χημα. χαῖρε τῶν ἀποστόλων τὸ ἐν μαρτυρία.

Εὐσὴ ἢ ἀπόστολος ἀπέταξε, φλογμὸν σοφείας ἢ γύ-
 σασσα. ὁ δὲν βούλει σοι. χαῖρε ὁ σοφὸς ὁ ἐν ἄποστολος,
 οἱ Γεθωνὸν παρθένη προεμαρτυρία.

Δόξα.

Εὐσὴ σοι χαῖρε κραναῖομεν, ἀγία τῆς τῶν γενεῶν
 ἀποστολῶν, καὶ ὁρμηθῆσεν, ἐν τῷ σελαφῶν τῶν ἀγίων, καὶ
 τῶν

